

Ты подѣ Бѣло, азъ подѣ Саванѣ,
 Ты при мѣжа, азъ въ гробѣ раванѣ;
 И у гроба пакъ т' обичамъ,
 Отъ тебе са не отричамъ.

Дай на лице б'квы страны,
 Я на сърдце мѣнь помани;
 Яко ли ма непоманешъ,
 Да н' осъмнишъ но да умрешъ.

Т'кла-та ны като умрѣтъ
 Дѣши-т'к ни да са свѣрѣтъ.

Подобъ. Вечералъ сѣмъ Господъ
 скѣ вечерю.

Сладко лице, миличка дѣшице!
 Въ огънѣ гори-ж, мило лице, за твое-то лице;
 Въ кѣщи ли сѣмъ, или на дюгена,
 Твой-то лице, мило лице, бѣнзги предъ-
 мѣна.

Работи-ж ли, или си почивамъ,
 Тебе мѣсли-ж, м. л., и сѣнь незадспивамъ.